

62016CJ0074

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. birželio 27 d. (*1)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Valstybės pagalba — SESV 107 straipsnio 1 dalis — S?voka „valstybės pagalba“ — S?vokos „?mon?“ ir „ekonominė veikla“ — Kitos SESV 107 straipsnio 1 dalies taikymo sąlygos — SESV 108 straipsnio 1 ir 3 dalys — S?vokos „esama pagalba“ ir „nauja pagalba“ — 1979 m. sausio 3 d. Ispanijos Karalystės ir Šventojo Sosto sudaryta sutartis — Statybos, ?rengimo ir darb? mokestis — Katalik? bažny?ios pastat? atleidimas nuo mokes?io“

Byloje C?74/16

d?I Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 4 de Madrid (Madrido provincijos administracinis teismas Nr. 4, Ispanija) 2016 m. sausio 26 d. sprendimu, kur? Teisingumo Teismas gavo 2016 m. vasario 10 d., pagal SESV 267 straipsn? pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania

prieš

Ayuntamiento de Getafe

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kur? sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotojas A. Tizzano, kolegij? pirmininkai M. Ileši?, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, E. Juhász, M. Berger, A. Prechal, M. Vilaras ir E. Regan, teis?jai A. Rosas, A. Arabadjiev (praneš?jas), M. Safjan, D. Šváby ir E. Jaraši?nas,

generalin? advokat? J. Kokott,

pos?džio sekretor? M. Ferreira, vyriausioji administrator?,

atsižvelg?s ? rašytin? proceso dal? ir ?vykus 2017 m. sausio 10 d. pos?džiui,

išnagrin?j?s pastabas, pateiktas:

—

Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania, atstovaujamos advokat? M. Muñoz Pérez ir A. Fanjul Guerricaechevarría,

—

Ayuntamiento de Getafe, atstovaujamos advokat?s L. López Díez,

—

Ispanijos vyriausyb?s, atstovaujamos M. A. Sampol Pucurull ir A. Rubio González,

—
Europos Komisijos, atstovaujamos G. Luengo, P. Nemešková ir F. Tomat,
susipažinęs su 2017 m. vasario 16 d. pasiūlytu pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimą

1

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 107 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.

2

Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania (Comunidad de Casa de Escuelas Pías de Getafe, P. Escolapios) (Betanijos provincijos Pijaus mokyklų kongregacija (Chetafų Pijaus mokyklų namų bendruomenė, P. Pijaus mokyklos mokiniai), toliau – kongregacija) ir ayuntamiento de Getafe (Chetafų savivaldybė, Ispanija, toliau – savivaldybė) ginčą dėl to, kad savivaldybė atmetė kongregacijos prašymą grąžinti pinigų sumą, kurią ji sumokėjo kaip statybos, rengimo ir darbų mokestį (toliau – ICIO).

Teisinis pagrindas

Tarptautinė teisė

3

1979 m. sausio 3 d. Ispanijos valstybės ir Šventojo Sosto sudarytos Sutarties dėl ekonominių reikalų (toliau – 1979 m. sausio 3 d. sutartis) IV straipsnyje nustatyta:

1. Šventasis Sostas, Vyskupų konferencija, vyskupijos, parapijos ir kiti kongregacijų ir religinių bendruomenių administraciniai teritoriniai vienetai, pašvęstojo gyvenimo institutai, provincijos ir staigos teisiškai atleidžiami nuo tokių mokesčių:

<...>

B)

visiškas ir neterminuotas atleidimas nuo nekilnojamojo turto mokesčių, gamybos mokesčių, pajamų ir turto mokesčių.

Šis atleidimas netaikomas pajamoms, gautoms iš ekonominės veiklos ar iš Bažnyčios turto naudojimo, kai toks turtas perduodamas naudoti tretiesiems asmenims, taip pat pajamoms iš kapitalo ir pajamoms, kurioms taikomas pajamų mokestis prie šaltinio.

<...>“

4

Šios sutarties VI straipsnyje nurodyta:

„Šventasis Sostas ir Ispanijos vyriausybė susipareigoja problemas, galinčias kilti aiškinant ir taikant

ši? sutart?, spr?sti derybomis, atsižvelgiant ? sutartyje ?tvirtintus principus.“

Ispanijos teis?

5

ICIO yra savivaldybi? renkamas mokestis, nustatytas 1988 m. gruodžio 28 d.Ley 39/1988 reguladora de las Haciendas Locales (?statymas Nr. 39/1988 d?l teritorini? vienet? biudžet?) (BOE, Nr. 313, 1988 m. gruodžio 30 d., p. 36636). Tuo metu, kai klost?si pagrindin?s bylos faktin?s aplinkyb?s, jis reglamentuotas 2004 m. kovo 5 d.Real Decreto Legislativo 2/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley Reguladora de las Haciendas Locales (Karaliaus ?statyminis dekretas Nr. 2/2004, kuriame ?tvirtinta ?statymo d?l teritorini? vienet? biudžet? nauja redakcija) (BOE, Nr. 59, 2004 m. kovo 9 d., p. 10284, toliau – naujos redakcijos ?statymas d?l teritorini? vienet? biudžet?) 100–103 straipsniuose.

6

Naujos redakcijos ?statymo d?l teritorini? vienet? biudžet? 100 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„[ICIO] yra netiesioginis mokestis, mok?tinas už visas savivaldyb?s teritorijoje vykdomas statybas, ?rengim? ar darbus, kuriems reikalingas statybos leidimas (neatsižvelgiant ? tai, ar leidimas gautas, ar ne) arba d?l kuri? b?tina pateikti pareiškim? apie atsakomyb? ar išankstin? informacij?, taigi atleidimas nuo pareigos gauti leidim? arba nuo kontrol?s yra mokest? renkan?ios savivaldyb?s ?staigos kompetencija.“

7

Šio ?statymo 101 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Šiuo mokes?iu apmokestinami fiziniai, juridiniai asmenys arba subjektai <...>, kurie yra statybos, ?rengimo ar darb? užsakovai, neatsižvelgiant ? tai, ar jie yra pastato, kuriame atliekami darbai, savininkai, ar ne.

Pagal pirm? pastraip? užsakovu laikomas asmuo, padengiantis statybos, ?rengimo ar darb? vykdymo išlaidas.“

8

Ispanijos finans? ministerija 2001 m. birželio 5 d.Orden por la que se aclara la inclusión del Impuesto sobre Construcciones, Instalaciones y Obras en la letra B) del apartado 1 del artículo IV del Acuerdo entre el Estado Español y la Santa Sede sobre Asuntos Económicos, de 3 de enero de 1979 (Nutarimas d?l statybos, ?rengimo ir darb? mokes?io ?traukimo ? 1979 m. sausio 3 d. Ispanijos valstyb?s ir Šventojo Sosto sutarties d?l ekonomini? reikal? IV straipsnio 1 dalies B punkt? paaiškinimo) (BOE, Nr. 144, 2001 m. birželio 16 d., p. 21427, toliau – 2001 m. birželio 5 d. nutarimas) rezoliucin?s dalies 1 punkte paaiškino, kad ICIO „priskiriamas prie 1979 m. sutarties IV straipsnio 1 dalies B punkte nurodyt? nekilnojamojo turto ar gamybos mokes?i?“, o šios rezoliucin?s dalies 2 punkte nurod?, kad „Šventasis Sostas, Vyskup? konferencija, vyskupijos, parapijos ir kiti kongregacij? ir religini? bendruomeni? administraciniai teritoriniai vienetai, pašv?stojo gyvenimo institutai, provincijos ir ?staigos visiškai ir neterminuotai atleidžiami nuo [ICIO]“.

9

Kaip nurodo prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas, šiame nutarime ?tvirtintas

Katalikų bažnyčios turimų pastatų visiškai atleidimas nuo ICIO, nepaisant veiklos, kuriai skirti šie pastatai, pobūdžio.

10

2009 m. spalio 15 d. Orden EHA/2814/2009 por la que se modifica la Orden de 5 de junio de 2001, por la que se aclara la inclusión del Impuesto sobre Construcciones, Instalaciones y Obras en la letra B) del apartado 1 del artículo IV del Acuerdo entre el Estado Español y la Santa Sede sobre asuntos económicos, de 3 de enero de 1979 (2009 m. spalio 15 d. Nutarimas EHA/2814/2009, kuriuo iš dalies keičiamas 2001 m. birželio 5 d. Nutarimas dėl statybos, rengimo ir darbų mokesčių atleidimo 1979 m. sausio 3 d. Ispanijos valstybės ir Šventojo Sosto sutarties dėl ekonominių reikalų IV straipsnio 1 dalies B punkto paaiškinimo) (BOE, Nr. 254, 2009 m. spalio 21 d., p. 88046, toliau – 2009 m. spalio 15 d. nutarimas) 2001 m. birželio 5 d. nutarimo rezoliucijos dalies 2 punktas pakeistas taip:

„Visiškai ir neterminuotai nuo [ICIO] atleidžiami Šventojo Sosto, Vyskupų konferencijos, vyskupijų, parapijų ir kitų kongregacijų ir religinių bendruomenių administracinių teritorinių vienetų, pašvęstojo gyvenimo institutų, provincijų ir staigų pastatai, kurie atleidžiami nuo teritorinio miesto mokesčių (dabar – nekilnojamojo turto mokestis).“

11

Kaip matyti iš prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pateiktos informacijos, šis pakeitimas lėmė, kad nuo ICIO atleidžiami tik tie Katalikų bažnyčios pastatai, kurių paskirtis vien religinė.

12

Prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas patikslina, kad 2009 m. spalio 15 d. nutarimas buvo panaikintas 2013 m. gruodžio 9 d. Audiencia Nacional (Nacionalinis Teismas, Ispanija) administraciniu bylų kolegijos sprendimu ir šis panaikinimas patvirtintas 2014 m. lapkričio 19 d. Tribunal Supremo (Aukščiausiasis Teismas, Ispanija) administraciniu bylų kolegijos sprendimu, be kita ko, dėl to, kad šiuo nutarimu susiaurinta 1979 m. sausio 3 d. sutarties IV straipsnio 1 dalies B punkte numatyto atleidimo nuo mokesčių taikymo sritis.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

13

Kongregacija yra traukta Ispanijos Teisingumo ministerijos tvarkomų religinių staigų registrų ir jai taikoma 1979 m. sausio 3 d. sutartis. Ji yra Chetafėje esančio pastatų komplekso, kuriame šikšrusi jos administruojama mokykla „La Inmaculada“, savininkė.

14

2011 m. kovo 4 d. kongregacija paprašė leidimo renovuoti ir išplėsti pastatą, kuriame yra mokyklos aktas salė, skirta, be kita ko, susirinkimams, paskaitoms ir konferencijoms, kad joje tilptų 450 sėdimų vietų. Minutas leidimas buvo išduotas 2011 m. balandžio 28 d., ir kongregacija sumokėjo 23730,41 euro dydžio ICIO.

15

Vėliau kongregacija pateikė prašymą grąžinti sumokėtą sumą ir teigė, kad ji buvo atleista nuo šio mokesčio pagal 2001 m. birželio 5 d. nutarimą, kuriuo gyvendinamas 1979 m. sausio 3 d.

sutarties IV straipsnio 1 dalies B punktas.

16

2013 m. lapkričio 6 d. sprendimu savivaldybės Órgano de Gestión Tributaria (mokesčių inspekcija) atmetė šį prašymą, motyvuodama tuo, kad atleidimas nuo mokesčių netaikomas, nes Katalikų bažnyčios veikla, dėl kurios prašoma atleisti nuo mokesčių, yra ne religinės paskirties.

17

Išnagrinėjus skundą, šis sprendimas patvirtintas, todėl kongregacija apskundė sprendimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, tvirtindama, kad neturėjo mokėti ICIO, nes 1979 m. sausio 3 d. sutarties IV straipsnio 1 dalies B punktas turi būti aiškinamas taip, kad nuo šio mokesčių atleidžiama neatsižvelgiant į pastato, už kurį mokėtinas šis mokestis, paskirtį.

18

Savivaldybė atkerta, jog pagal 2009 m. spalio 15 d. nutarimą nuo ICIO atleidžiami tik pastatai, kuriems netaikomas nekilnojamojo turto mokestis dėl to, kad yra naudojami Katalikų bažnyčios religiniams tikslams, ir jog nesant tokio ribojimo, atsižvelgiant į Bažnyčios vykdomos ekonominės veiklos mastą (mokyklą, ligoninę ir t. t. administravimas), toks atleidimas nuo mokesčių gali būti nesuderinamas su Sąjungos teisės nuostatomis dėl valstybės pagalbos.

19

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad, nors klausimas dėl Katalikų bažnyčios atleidimo nuo ICIO atitiktis Sąjungos teisei niekada nebuvo nagrinėtas Ispanijos teismuose, dėl jo buvo kreiptasi į Europos Komisiją, tačiau ji dar nepriėmė galutinės pozicijos šiuo klausimu. Šiuo aspektu šis teismas nurodo, kad, priešingai, nei teigia minėta institucija, nurodytas atleidimas nuo mokesčių taikomas tik Katalikų bažnyčios atliekamam rengimui, statyboms ir darbams, skirtiems vien religiniams tikslams.

20

Remdamasis 2014 m. spalio 9 d. Sprendimo Ministerio de Defensa ir Navantia (C-522/13, EU:C:2014:2262) 19–23 punktais, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas kelia klausimą, ar Katalikų bažnyčios atleidimas nuo ICIO ir tuo atveju, kai nekilnojamas turtas, kuriam taikoma ši priemonė, naudojamas bažnyčios vykdomai ekonominei veiklai, gali būti valstybės pagalba, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

21

Tokiomis aplinkybėmis Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 4 de Madrid (Madrido provincijos administracinis teismas Nr. 4) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį draudžiama atleisti Katalikų bažnyčią nuo [ICIO] už statybų, rengimų ir darbų, susijusių su ekonominei veiklai skirtu nekilnojamuoju turtu, kurio paskirtis nėra vien religinė?“

Dėl prejudicinio klausimo

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtumo

22

Ispanijos vyriausybė ginėja prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumą. Šios vyriausybės teigimu, prejudicinis klausimas yra hipotetinis, nes nesusijęs su pagrindinės bylos faktais ar dalyku ir juo siekiama gauti bendrą konsultaciją dėl Katalikų bažnyčios atleidimo nuo ICIO vertinimo valstybės pagalbos aspektu.

23

Be to, prašyme priimti prejudicinį sprendimą labai neišsamiai aprašytos faktinės aplinkybės ir teisiniai pagrindai, būtinai tam, kad Teisingumo Teismas galėtų naudingai atsakyti į pateiktą klausimą. Sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą visiškai neapibūdinta nei kongregacijos vykdoma veikla, ypač veikla pastate, kuriam taikomas pagrindinėje byloje nagrinjamas atleidimas nuo mokesčio, nei jos struktūra ir ekonominis organizavimas. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat nenurodė konkrečių priežasčių, dėl kurių mano esant būtina pateikti prejudicinį klausimą.

24

Šiuo klausimu primintina, kad pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją, Teisingumo Teismui ir nacionaliniams teismams bendradarbiaujant pagal SESV 267 straipsnį, tik būtų nagrinjantis nacionalinis teismas, kuriam tenka atsakomybę priimti sprendimą, atsižvelgdamas į bylos ypatumus gali vertinti tai, ar, norint tinkamai išspręsti bylą, būtina pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą, ir Teisingumo Teismui pateikiamą klausimą svarbų. Todėl jeigu pateikti klausimai susiję su Sąjungos teisės išaiškinimu, Teisingumo Teismas iš principo privalo dėl jų priimti sprendimą (2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo Vervloet ir kt., C-76/15, EU:C:2016:975, 56 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

25

Iš to matyti, kad su Sąjungos teise susijusiems klausimams taikoma svarbos prezumpcija. Atsisakyti pateikti atsakymą į nacionalinio teismo pateiktą prejudicinį klausimą Teisingumo Teismas gali, tik jei akivaizdu, kad prašymas išaiškinti Sąjungos teisę visiškai nesusijęs su pagrindinės bylos faktais ar dalyku, kai problema hipotetinė arba kai Teisingumo Teismui nežinomos faktinės aplinkybės ar teisiniai pagrindai, būtinai, kad jis galėtų naudingai atsakyti į jam pateiktus klausimus (2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo Vervloet ir kt., C-76/15, EU:C:2016:975, 57 punktas).

26

Šiuo klausimu reikia priminti, kad, atsižvelgiant į poreikį nacionaliniam teismui pateikti naudingą Sąjungos teisės išaiškinimą, būtina, kad šis nacionalinis teismas apibrėžtų faktines ir teisines aplinkybes, kuriomis kyla jo užduodami klausimai, arba bent paaiškintų faktines prielaidas, kuriomis šie klausimai paremti. Šie reikalavimai ypač taikytini konkurencijos srityje, kuriai būdingos sudėtingos teisinės ir faktinės situacijos (2013 m. lapkričio 21 d. Sprendimo Deutsche Lufthansa, C-284/12, EU:C:2013:755, 20 punktas).

27

Remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija, taip pat svarbu, kad nacionalinis teismas nurodytų tikslias priežastis, dėl kurių nusprendė kreiptis dėl Sąjungos teisės išaiškinimo ir manoma, jog būtina pateikti prejudicinius klausimus Teisingumo Teismui (2013 m. lapkričio 21 d. Sprendimo Deutsche Lufthansa, C-284/12, EU:C:2013:755, 21 punktą).

28

Nagrinėjama atveju iš sprendimo pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą visų pirma matyti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas kreiptasi su klausimu, ar pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį draudžiama kongregacijai taikyti pagrindinėje byloje nagrinėjamą mokesčių lengvatą, remiantis 2001 m. birželio 5 d. nutarimu, kuriuo gyvendinamas 1979 m. sausio 3 d. sutarties IV straipsnio 1 dalies B punktas.

29

Iš šio sprendimo matyti, jog prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad norėdamas priimti sprendimą dėl jam pateikto skundo jis turi išnagrinėti, ar toks atleidimas nuo mokesčių suderinamas su SESV 107 straipsniu; tame sprendime taip pat aiškiai išdėstytos teismo abejonės šiuo klausimu.

30

Tokiomis aplinkybėmis nėra akivaizdu, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo prašomas Sąjungos teisės išaiškinimas reikalingas dėl hipotetinės problemos arba visiškai nesujis su pagrindinės bylos faktais ar dalyku.

31

Be to, kaip savo išvados 25 punkte pažymėjo generalinis advokatas, sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nurodytos visos reikšmingos 1979 m. sausio 3 d. sutarties ir Ispanijos mokesčių teisės nuostatos, taip pat su jomis susijusi administracinė ir nacionalinė teismų praktika, o Ispanijos vyriausybė nenurodė nė vienos aplinkybės, kuri būtų naudinga siekiant suprasti bylą ir kurią prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pamiršo paminėti.

32

Galiausiai dėl faktinių aplinkybių aprašymo pasakytina, kad sprendime pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikta pakankamai informacijos, kad būtų galima suprasti prejudicinį klausimą ir jo svarbą.

33

Taigi pasakytina, jog sprendime pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą nurodytos faktinės aplinkybės ir teisiniai pagrindai, leidžiantys Teisingumo Teismui pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui naudingą atsakymą. Be to, tas sprendimas leido Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnio antroje pastraipoje nurodytiems suinteresuotiesiems asmenims pateikti pastabas pagal šią nuostatą.

34

Vadinasi, prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra priimtinas.

D?l esm?s

35

Savo klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s siekia išsiaiškinti, ar toks atleidimas nuo mokes?io, kaip nagrin?jamas pagrindin?je byloje, taikomas Katalik? bažny?ios kongregacijai už pastate, skirtame ne vien religin?s paskirties veiklai vykdyti, atliktus darbus, gali patekti ? SESV 107 straipsnio 1 dalyje ?tvirtinto draudimo taikymo srit?.

36

Vis? pirma primintina, kad iš suformuotos Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, jog pagal bendradarbiavimo tarp nacionalini? teism? ir Teisingumo Teismo proced?r?, ?tvirtint? SESV 267 straipsnyje, pastarasis nacionaliniam teismui turi pateikti nauding? atsakym?, kuris leist? išspr?sti šio nagrin?jam? byl?. ? tai atsižvelgdamas Teisingumo Teismas prireikus turi performuluoti jam pateiktus klausimus. Tai, kad nacionalinis teismas formaliai pateik? prejudicin? klausim?, nurodydamas tam tikras S?jungos teis?s nuostatas, netrukdo Teisingumo Teismui pateikti šiam teismui išsamaus išaiškinimo, kuris gali b?ti naudingas sprendimui jo nagrin?jamoje byloje priimti, neatsižvelgiant ? tai, ar prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas apie tai užsimena savo pateiktuose klausimuose. Šiuo atžvilgiu Teisingumo Teismas turi iš visos nacionalinio teismo pateiktos informacijos, ypa? iš prašymo priimti prejudicin? sprendim? motyvuojuamosios dalies, atrinkti aiškintinus S?jungos teis?s klausimus, atsižvelgdamas ? bylos dalyk? (2015 m. spalio 15 d. Sprendimo Biovet, C?306/14, EU:C:2015:689, 17 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

37

Nagrin?jamu atveju, atsižvelgiant pirmiausia ? Ispanijos Karalyst?s ir Komisijos pateiktas pastabas, siekiant prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateiktam teismui pateikti nauding? išaiškinim?, ? pateikt? klausim? reikia atsakyti remiantis ne vien SESV 107 straipsnio 1 dalimi, bet ir SESV 108 straipsnio 1 ir 3 dalimis.

D?l s?vokos „valstyb?s pagalba“, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dal?

38

Pagal suformuot? Teisingumo Teismo jurisprudencij?, norint priemon? kvalifikuoti kaip „valstyb?s pagalb?“, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dal?, reikia, kad b?t? ?vykdytos visos šioje nuostatoje ?tvirtintos s?lygos. Pirma, tai turi b?ti valstyb?s arba iš valstyb?s ištekli? suteikta pagalba. Antra, ši pagalba turi gal?ti paveikti valstybi? nari? tarpusavio prekyb?. Tre?ia, ji turi suteikti atrankin? pranašum? jos gav?jui. Ketvirta, ji turi iškraipyti konkurencij? arba gal?ti j? iškraipyti (2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo Komisija / Hansestadt Lübeck, C?524/14 P, EU:C:2016:971, 40 punktas ir 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo Komisija / World Duty Free Group SA ir kt., C?20/15 P ir C?21/15 P, EU:C:2016:981, 53 punktas).

39

Be to, S?jungos konkurencijos teis?, konkre?iai SESV 107 straipsnio 1 dalyje ?tvirtintas draudimas, taikomi ?moni? veiklai (šiuo klausimu žr. 2006 m. kovo 23 d. Sprendimo Enirisorse, C?237/04, EU:C:2006:197, 27 ir 28 punktus ir 2015 m. kovo 5 d. Sprendimo Komisija ir kt. / Versalis ir kt., C?93/13 P ir C?123/13 P, EU:C:2015:150, 88 punkt?).

40

Taigi šiuo atveju reikia išnagrinėti, pirma, ar kongregacija gali būti laikoma „monė“, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, antra, ar pagrindinėje byloje nagrinėjamas atleidimas nuo mokesčio suteikia kongregacijai atrankinę ekonominę pranašumą, trečia, ar ši priemonė yra Ispanijos valstybės arba iš šios valstybės narės ištekliškai vykdomas susikišimas ir, ketvirta, ar toks atleidimas nuo mokesčio gali paveikti valstybinę narių tarpusavio prekybą ir iškraipyti konkurenciją arba kelti grėsmę, kad ji bus iškraipyta.

Dėl sąvokų „monė“ ir „ekonominė veikla“

41

Pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją konkurencijos teisėje sąvoka „monė“ apima bet kokį ekonominę veiklą vykdančią subjektą, nepaisant jo teisinio statuso ir finansavimo būdo (2006 m. sausio 10 d. Sprendimo Cassa di Risparmio di Firenze ir kt., C-222/04, EU:C:2006:8, 107 punktas).

42

Darytina išvada, kad atitinkamą veiklą vykdančio subjekto viešasis ar privatus pobūdis negali daryti tokios sprendžiant, ar šis subjektas yra „monė“.

43

Be to, jeigu nagrinėjama veikla gali būti laikoma „ekonomine“, aplinkybės, kad ji vykdo religinę bendruomenę, nekliudo taikyti Sutarties nuostatų, tarp jų ir tų, kuriose reglamentuojama konkurencijos teisė (šiuo klausimu žr. 1988 m. spalio 5 d. Sprendimo Steymann, 196/87, EU:C:1988:475, 9 ir 14 punktus).

44

Siekiant nustatyti, ar atitinkamą veiklą vykdo „monė“, kaip ji suprantama pagal Sąjungos konkurencijos teisę, reikia nustatyti šios veiklos pobūdį; „ekonominės veiklos“ kvalifikavimas turi būti atliekamas atskirai dėl kiekvienos atitinkamo subjekto vykdomos veiklos rūšies (šiuo klausimu žr. 2002 m. spalio 24 d. Sprendimo Aéroports de Paris / Komisija, C-82/01 P, EU:C:2002:617, 75 punktą ir 2008 m. liepos 1 d. Sprendimo MOTOE, C-49/07, EU:C:2008:376, 25 punktą).

45

Ekonominė veikla laikoma bet kokia veikla, kurią vykdančio konkrečioje rinkoje siūlomos prekės ar paslaugos (2006 m. sausio 10 d. Sprendimo Cassa di Risparmio di Firenze ir kt., C-222/04, EU:C:2006:8, 108 punktas).

46

Tai, kad prekės tiekiamos ar paslaugos teikiamos nesiekiant pelno, nėra kliūtis šiuos sandorius rinkoje atliekančiam subjektui laikyti „monė“, nes teikdamas tokius pasiūlymus jis konkuruoja su kitais tokio subjektais, kurie siekia pelno (2008 m. liepos 1 d. Sprendimo MOTOE, C-49/07, EU:C:2008:376, 27 punktas).

47

Paslaugos, kurias galima laikyti „ekonomine veikla“, yra paslaugos, paprastai teikiamos už užmokesčią. Pagrindinė užmokesčio ypatybė yra ta, kad jis yra ekonominis atlygis už suteiktą

paslaugų (pagal analogiją žr. 2007 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo Schwarz ir Gootjes-Schwarz, C-76/05, EU:C:2007:492, 37 ir 38 punktas ir juose nurodytą jurisprudenciją).

48

Tokiomis aplinkybėmis pasakytina, kad mokymo įstaiga, kurios daugiausia finansuojamos iš privačių lėšų, gaunamų ne iš paties paslaugų teikėjo, diktomos pamokos yra paslaugos, nes šios įstaigos tikslas yra teikti paslaugas už užmokestį (pagal analogiją žr. 2007 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo Schwarz ir Gootjes-Schwarz, C-76/05, EU:C:2007:492, 40 punktą ir 2007 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo Komisija / Vokietija, C-318/05, EU:C:2007:495, 69 punktą).

49

Nebūtina, kad šis privatus finansavimas iš esmės sudarytų mokinių ar jų tėvų lėšas, nes ekonominis veiklos pobūdis nepriklauso nuo to, ar už paslaugų moka jos gavėjai (pagal analogiją žr. 2007 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo Schwarz ir Gootjes-Schwarz, C-76/05, EU:C:2007:492, 41 punktą ir 2007 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo Komisija / Vokietija, C-318/05, EU:C:2007:495, 70 punktą).

50

Vis dėlto tai nepasakytina apie viešojo švietimo sistemai priklausančių ir visiškai ar iš dalies iš viešųjų lėšų finansuojamą įstaigą diktomas pamokas. Iš tiesų nustatydamas ir išlaikydama tokią viešojo švietimo sistemą, kuri paprastai finansuojama iš viešojo biudžeto, o ne mokinių ar jų tėvų, valstybė ne ketina verstis veikla už užmokestį, bet atlieka socialinę, kultūrinę ir švietimo funkcijų savo visuomenės atžvilgiu (pagal analogiją žr. 2007 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo Schwarz ir Gootjes-Schwarz, C-76/05, EU:C:2007:492, 39 punktą ir 2007 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo Komisija / Vokietija, C-318/05, EU:C:2007:495, 68 punktą).

51

Tokiomis aplinkybėmis neatmetama galimybė, kad tas pats subjektas gali vykdyti kelis rėšius veiklus – tiek ekonominę, tiek neekonominę, su sąlyga, jog vykdo atskirus finansavimo iš skirtingų šaltinių apskaitą, kad būtų išvengta rizikos, jog atsirastų „kryžminis“ parama, t. y. jo ekonominę veiklą bus finansuojama iš viešųjų lėšų, kurias jis gauna neekonominę veiklai vykdyti.

52

Nagrinėjama atveju neginėjama, kad kongregacija mokykloje „La Inmaculada“ vykdo tris rėsius veiklus, t. y. vien religinę veiklą, Ispanijos valstybės finansuojamą švietimą ir neformalų švietimą, kuriam negauna šios valstybės narės finansinės paramos. Be to, šis subjektas savo mokiniams teikia papildomas maitinimo ir transporto paslaugas.

53

Vis dėlto, kadangi pagrindinėje byloje nagrinėjamas atleidimas nuo mokesčių taikomas mokyklos „La Inmaculada“ aktų salės renovacijai ir išplėtimui ir kadangi per posėdį Teisingumo Teisme kongregacija pabrėžė, kad ši salė skirta tik jos švietimo veiklai, šis atleidimas nuo mokesčių nesusijęs nei su šio subjekto vien religinio pobūdžio veikla, nei su ankstesniame punkte nurodytomis papildomomis paslaugomis.

54

Tokiomis aplinkybėmis, norėdamas minėtam atleidimui nuo mokesčių taikyti SESV 107 straipsnio 1 dalyje tvirtintą draudimą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas,

atsižvelgdamas ? šio sprendimo 41–51 punktuose nurodytus aspektus, turi nustatyti, ar kuri nors kongregacijos vykdoma pedagoginė veikla yra ekonominio pobūdžio, ir, jei taip, kuri.

55

Šiuo klausimu, atsižvelgiant ? paaiškinimus, kuriuos per posėdį Teisingumo Teisme pateikė kongregacija, savivaldybė ir Ispanijos vyriausybė, matyti, kad Ispanijos valstybės remiama švietimo veikla priklauso šios valstybės narės viešojo pradinio ir vidurinio ugdymo sistemai, ir mokymas mokykloje „La Inmaculada“ vyksta pagal kongregacijos ir Madrido autonominės bendrijos sudarytame susitarime nustatytas sąlygas ir visiškai finansuojamas iš viešojo biudžeto.

56

Jei ši informacija teisinga (tai turi patikrinti prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas), kongregacijos vykdoma švietimo veikla, finansuojama Ispanijos valstybės, negali būti laikoma „ekonominė“, remiantis šio sprendimo 41–50 punktuose nurodyta Teisingumo Teismo jurisprudencija.

57

Vis dėlto, atsižvelgiant ? informaciją, kurią per posėdį Teisingumo Teisme pateikė kongregacija, savivaldybė ir Ispanijos vyriausybė, kongregacijos vykdoma švietimo veikla, kurios nefinansuoja Ispanijos valstybė ir kuri priskiriama prie ikimokyklinio, užklasinio ar neprivalomojo ugdymo, atrodo, atitinka visus šio sprendimo 44–49 punktuose nurodytus kriterijus, kad ji būtų galima laikyti „ekonominė veikla“, o tai turi patikrinti prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

58

Iš tiesų ši veikla nefinansuojama Ispanijos valstybės. Priešingai, ši veikla organizuoja pati kongregacija ir ji daugiausia finansuojama iš privačių švietimo mokymosi išlaidoms padengti, kuriuos visų pirma moka mokiniai ir jų tėvai.

59

Jei tai patikrintas prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nustatytų, kad kongregacijos vykdoma švietimo veikla, kurios nefinansuoja Ispanijos valstybė, yra „ekonominė veikla“, jis dar turėtų patikrinti, ar mokyklos „La Inmaculada“ aktas skirtas tik vienokiai ar kitokiai švietimo veiklai, o gal naudojama abiem šios veiklos rūšims.

60

Iš tiesų, jeigu ji naudojama tik Ispanijos valstybės finansuojamai ir visus šio sprendimo 50 punkte nurodytus kriterijus atitinkantį švietimo veiklai, pagrindinėje byloje nagrinėjamas atleidimas nuo mokesčių nepatenka ? SESV 107 straipsnio 1 dalyje tvirtinto draudimo taikymo sritį.

61

Jeigu, priešingai, ši aktas skirtas naudoti tik švietimo veiklai, kurią kongregacija vykdo negaudama Ispanijos valstybės finansavimo ir kuri atitinka visus šio sprendimo 44–49 punktuose nurodytus kriterijus, pagrindinėje byloje nagrinėjamas atleidimas nuo mokesčių gali patekti ? tokio draudimo taikymo sritį.

62

Tuo atveju, jeigu ši sal? naudojama abiej? r?ši? veiklai, pagrindin?je byloje nagrin?jamas atleidimas nuo mokes?io gali patekti ? min?to draudimo taikymo srit? tiek, kiek ši sal? skirta veiklai, atitinkan?iai šio sprendimo 44–49 ir 51 punktuose nurodytus kriterijus.

63

Remiantis tuo, kas išd?styta, darytina išvada, kad pagrindin?je byloje nagrin?jamas atleidimas nuo mokes?io gali patekti ? SESV 107 straipsnio 1 dalyje ?tvirtinto draudimo taikymo srit?, jei, pirma, bent dalis mokykloje „La Inmaculada“ kongregacijos vykdomos veiklos laikytina „ekonomine veikla“, kaip ji suprantama pagal šio sprendimo 44–49 punktuose nurodyt? jurisprudencij?, ir, antra, šios mokyklos akt? sal? bent iš dalies naudojama tokiai ekonominei veiklai.

64

Taigi, jeigu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas, ?vertin?s faktines aplinkybes, nuspr?st?, kad min?ta akt? sal? naudojama kongregacijos veiklai, kuri laikytina „ekonomine“, toliau reikia išnagrin?ti, ar esant tokiai situacijai, kaip nagrin?jama pagrindin?je byloje, ?vykdytos šio sprendimo 38 punkte nurodytos keturios s?lygos.

D?l s?vokos „atrankin? ekonomin? nauda“

65

D?l klausimo, ar pagrindin?je byloje nagrin?jamas atleidimas nuo mokes?io laikytinas suteikian?iu pranašumo j? gaunan?iam asmeniui, primintina, kad pagal suformuot? Teisingumo Teismo jurisprudencij? valstyb?s pagalba laikomas kišimasis, kuris, kad ir kokia b?t? jo forma, gali tiesiogiai ar netiesiogiai suteikti ?mon?ms pranašum? arba kuris turi b?ti laikomas ekonomine nauda, kurios ?mon? gav?ja neb?t? gavusi normaliomis rinkos s?lygomis (2014 m. spalio 9 d. Sprendimo Ministerio de Defensa ir Navantia, C?522/13, EU:C:2014:2262, 21 punktas).

66

Taigi pagalba, be kita ko, laikomas kišimasis, kuris, b?damas ?vairi? form?, sumažina paprastai ?mon?s biudžetui tenkan?i? našt? ir kuris, neb?damas subsidija tiesiogine žodžio prasme, yra tokio paties pob?džio ir turi tok? pat? poveik? (2013 m. kovo 19 d. Sprendimo Bouygues ir Bouygues Télécom / Komisija ir kt. ir Komisija / Pranc?zija ir kt., C?399/10 P ir C?401/10 P, EU:C:2013:175, 101 punktas).

67

Nagrin?jamu atveju iš sprendimo pateikti prašym? priimti prejudicin? sprendim? matyti, kad pagal naujos redakcijos ?statymo d?l teritorini? vienet? biudžet? 100 straipsnio 1 dal? ir 101 straipsnio 1 dal? ?mon?s, užsakan?ios tokius darbus, kaip nagrin?jami pagrindin?je byloje, turi mok?ti ICIO, tod?l kongregacija sumok?jo š? mokest?. Iš to sprendimo taip pat matyti, kad pagrindin?je byloje nagrin?jamas atleidimas nuo mokes?io lemt?, kad kongregacijai b?t? gr?žintas jos jau sumok?tas mokestis.

68

Tokiomis aplinkyb?mis pasakytina, kad ICIO yra mokestis, kur? paprastai moka visi mokes?i? mok?tojai, atliekantys šiuo mokes?iu apmokestinamus statybos ar renovacijos darbus, ir kad

pagrindin?je byloje nagrin?jamas atleidimas nuo mokes?io sumažint? kongregacijos biudžetui tenkan?i? naš??. Tod?l d?l tokio atleidimo nuo mokes?io kongregacija gaut? ekonomin?s naudos.

69

Be to, iš 2001 m. birželio 5 d. nutarimo matyti, kad Šventasis Sostas, Vyskup? konferencija, vyskupijos, parapijos ir kiti kongregacij? ir religini? bendruomeni? administraciniai teritoriniai vienetai, pašv?stojo gyvenimo institutai, provincijos ir ?staigos visiškai ir neterminuotai atleidžiami nuo ICIO.

70

Taigi šis nutarimas yra ne bendra priemon?, taikoma visiems ?kio subjektams, bet a priori atrankin? priemon?.

71

Pagal suformuot? Teisingumo Teismo jurisprudencij? s?voka „valstyb?s pagalba“ neapima valstyb?s priemoni?, diferencijuojan?i? ?mones, tod?l a priori taikom? selektyviai, kai ši diferenciacija atsiranda d?l ?mon?ms taikomos sistemos pob?džio ar bendros strukt?ros, o tai turi ?rodyti atitinkama valstyb? nar? (2014 m. spalio 9 d. Sprendimo Ministerio de Defensa ir Navantia, C?522/13, EU:C:2014:2262, 42 punktas).

72

Vis d?lto nagrin?jamu atveju iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos nematyti, kad 2001 m. birželio 5 d. nutarime numatytas atleidimas nuo mokes?io kyla tiesiogiai iš Ispanijos Karalyst?s mokes?i? sistemos pagrindini? ar svarbiausi? princip? ir kad jis yra b?tinas tam, kad ši sistema veikt? ir b?t? veiksminga.

73

Atsižvelgiant ? išd?stytus argumentus konstatuotina, kad nagrin?jamu atveju s?lyga, susijusi su atrankin?s ekonomin?s naudos buvimu, gali b?ti ?vykdyta.

D?l s?vokos „valstyb?s arba iš valstyb?s ištekli? teikiama pagalba“

74

Tam, kad nauda gal?t? b?ti kvalifikuota kaip pagalba, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dal?, ji turi b?ti, pirma, suteikta tiesiogiai ar netiesiogiai iš valstyb?s ištekli? ir, antra, priskirta valstybei (2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimo Association Vent De Colère! ir kt., C?262/12, EU:C:2013:851, 16 punktas).

75

Pirma, d?l s?lygos, kad priemon? turi b?ti priskirta valstybei, pakanka konstatuoti, kad pagrindin?je byloje nagrin?jamas atleidimas nuo mokes?io tiesiogiai ?tvirtintas 2001 m. birželio 5 d. nutarime, priimtame Ispanijos valstyb?s finans? ministerijos, ir grindžiamas šios valstyb?s nar?s pasirašyta ir ?gyvendinama 1979 m. sausio 3 d. sutartimi.

76

Antra, d?l s?lygos, kad nauda turi b?ti suteikta tiesiogiai ar netiesiogiai iš valstyb?s ištekli?, pasakytina, jog negin?ijama, kad pagrindin?je byloje nagrin?jamas atleidimas nuo mokes?io, d?l

kurio išnyksta našta, kuri ?prastai tur?t? tekti kongregacijos biudžetui, lemia atitinkam? savivaldyb?s pajam? sumaž?jim?.

77

Tokiomis aplinkyb?mis s?lyga, susijusi su valstyb?s ?sikišimu arba ?sikišimu iš jos ištekli?, ?vykdyta.

D?l pagalbos, „paveikian?ios valstybi? nari? tarpusavio prekyb?“ ir „iškraipan?ios ar galin?ios iškraipyti konkurencij?“, s?vok?

78

D?l s?lyg?, susijusi? su ekonomin?s naudos poveikiu valstybi? nari? tarpusavio prekybai ir konkurencijos iškraipymu, kur? gali sukelti ši nauda, primintina, jog tam, kad nacionalin? priemon? b?t? galima pripažinti valstyb?s pagalba, reikia ne nustatyti real? atitinkamos pagalbos poveik? valstybi? nari? tarpusavio prekybai ir faktin? konkurencijos iškraipym?, o tik išnagrin?ti, ar tokia pagalba gali daryti poveik? šiai prekybai arba iškraipyti konkurencij? (2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo Vervloet ir kt., C?76/15, EU:C:2016:975, 102 punktas).

79

Konkre?iai kalbant, kai valstyb?s nar?s suteikta pagalba sustiprina tam tikr? ?moni? pad?t?, palyginti su valstybi? nari? tarpusavio prekyboje kit? konkuruojan?i? ?moni? pad?timi, tokia pagalba laikytina tur?jusia ?takos šiai prekybai. Neb?tina, kad pagalb? gaunan?ios ?mon?s pa?ios dalyvaut? valstybi? nari? tarpusavio prekyboje. Kai valstyb? nar? ?monei suteikia pagalb?, veiklos mastai valstyb?s viduje gali b?ti išlaikyti arba išaugti, ir d?l to kitose valstyb?se nar?se ?steigt? ?moni? galimyb? patekti ? šios valstyb?s nar?s rink? gali sumaž?ti (2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo Vervloet ir kt., C?76/15, EU:C:2016:975, 104 punktas).

80

D?l konkurencijos iškraipymo s?lygos reikia nurodyti, kad pagalba, kuria ?mon? siekiama atleisti nuo išlaid?, kuri? ji paprastai patirt? tvarkydama einamuosius reikalus ar vykdydama ?prast? veikl?, iš esm?s iškraipo konkurencijos s?lygas (2016 m. spalio 26 d. Sprendimo Orange / Komisija, C?211/15 P, EU:C:2016:798, 66 punktas).

81

Pagrindin?je byloje gali b?ti, kad atleidimas nuo ICIO, kuris gali b?ti taikomas kongregacijai, lems tai, kad jos teikiamos švietimo paslaugos taps patrauklesn?s, palyginti su kit? toje pa?ioje rinkoje veikian?i? švietimo ?staig? paslaugomis.

82

Pasakytina, kad pagal 2006 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamento Nr. 1998/2006 d?l [SESV 107 ir 108 straipsni?] taikymo de minimis pagalbai (OL L 379, 2006, p. 5) 2 straipsn?, siejam? su jo 8 konstatuojam?ja dalimi, pagalba, neviršijanti 200000 EUR ribos per trej? met? laikotarp?, nedaro poveikio valstybi? nari? tarpusavio prekybai ir neiškraipo konkurencijos arba nekelia tokios gr?sm?s, tod?l tokios priemon?s nelaikomos valstyb?s pagalba (2013 m. geguž?s 8 d. Sprendimo Libert ir kt., C?197/11 ir C?203/11, EU:C:2013:288, 81 punktas).

83

Šiuo klausimu pasakytina, kad prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas turi patikrinti, ar nagrin?jamu atveju ši riba pasiekta, atsižvelgdamas ? tai, kad skai?iuojant turi b?ti atsižvelgta tik ? naud?, kuri? kongregacija gavo vykdydama galim? ekonomin? veikl?, o ? neekonomin? veikl? neatsižvelgiama, kaip nurodyta šio sprendimo 41–63 punktuose.

84

Taigi prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas, atsižvelgdamas ? prieš tai pateiktus paaiškinimus ir remdamasis visomis jo nagrin?jamoje byloje reikšmingomis aplinkyb?mis, turi ?vertinti, ar pagrindin?je byloje nagrin?jamas atleidimas nuo mokes?io gali paveikti valstybi? nari? tarpusavio prekyb? ir ar šioje byloje taikytinas Reglamentas Nr. 1998/2006.

85

Šiuo klausimu pamin?tina, kad, jeigu tas teismas turi abejoni? ar jam kyla sunkum?, susijusi? su pagalbos, kuri? gal?jo gauti kongregacija vykdydama savo galim? ekonomin? veikl?, dydžio nustatymu, jis gali paprašyti kit? atitinkamos valstyb?s nar?s ?staig? bendradarbiauti arba kreiptis ? Komisij?, kad ši pagal lojalaus bendradarbiavimo princip? suteikt? jam pagalb?, kaip nustatyta b?tent Komisijos pranešimo d?l nacionalini? teism? ?gyvendinamos valstyb?s pagalbos teis?s (OL C 85, 2009, p. 1) 77–96 punktuose (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 13 d. Sprendimo Mediaset, C?69/13, EU:C:2014:71, 30 punkt?).

D?l s?vok? „esama pagalba“ ir „nauja pagalba“, kaip jos suprantamos atitinkamai pagal SESV 108 straipsnio 1 ir 3 dalis

86

Kadangi Ispanijos vyriausyb? Teisingumo Teismui pateiktose pastabose tvirtino, kad, atsižvelgiant ? tai, jog 1979 m. sausio 3 d. sutartis buvo sudaryta prieš Ispanijos Karalystei ?stojant ? Europos S?jung? ir pagrindin?je byloje nagrin?jamas atleidimas nuo mokes?io grindžiamas šia sutartimi, šis atleidimas nuo mokes?io bet kuriuo atveju yra esama pagalba, primintina, kad SESV 107 ir 108 straipsniuose nustatytoje valstyb?s pagalbos kontrol?s sistemoje proced?ra skiriasi, nelygu, ar tai esama, ar nauja pagalba. Nors remiantis SESV 108 straipsnio 1 dalimi esama pagalba gali b?ti teis?tai teikiama, jei Komisija nekonstatavo jos nesuderinamumo, SESV 108 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad apie planus suteikti nauj? pagalb? ar pakeisti esam? pagalb? Komisija turi b?ti laiku informuota ir šie planai negali b?ti ?gyvendinti, kol proced?roje nepriimtas galutinis sprendimas (2016 m. spalio 26 d. Sprendimo DEI ir Komisija / Alouminion tis Ellados, C?590/14 P, EU:C:2016:797, 45 punktas).

87

„Esama pagalba“, nepažeidžiant atitinkamos valstyb?s nar?s Stojimo akto, yra visa pagalba, kuri buvo teikiama iki Sutarties ?sigaliojimo šioje valstyb?je nar?je, t. y. individuali pagalba ir pagalbos schemas, ?gyvendintos iki Sutarties ?sigaliojimo ir toliau taikomos jai ?sigaliojus (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo P, C?6/12, EU:C:2013:525, 42 punkt?).

88

Nagrinėjamu atveju, nors 1979 m. sausio 3 d. sutarties IV straipsnio 1 dalies B punktas, kuriame numatyta, kad Ispanijos Katalikų bažnyčia atleidžiama nuo bet kokių nekilnojamojo turto mokesčių, priimtas prieš Ispanijos Karalystei stojant į Sąjungą, ICIO Ispanijos teisės sistemoje įvestas jau po stojimo, o pagrindinėje byloje nagrinjamas atleidimas nuo mokesčio tvirtintas 2001 m. birželio 5 d. nutarime.

89

Tokiomis aplinkybėmis, jei prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateiks teismas konstatuoti, kad kongregacijai suteikta valstybės pagalba, tai galėtų būti tik nauja pagalba, kaip ji suprantama pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį.

90

Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad toks atleidimas nuo mokesčio, kaip nagrinjamas pagrindinėje byloje, taikomas Katalikų bažnyčios kongregacijai už pastate, skirtame ne vien religinės paskirties veiklai vykdyti, atliktus darbus, gali patekti į SESV 107 straipsnio 1 dalyje tvirtinto draudimo taikymo sritį, jei ir tiek, kiek ši veikla yra ekonominė, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateiks teismas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

91

Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

Toks atleidimas nuo mokesčio, kaip nagrinjamas pagrindinėje byloje, taikomas Katalikų bažnyčios kongregacijai už pastate, skirtame ne vien religinės paskirties veiklai vykdyti, atliktus darbus, gali patekti į SESV 107 straipsnio 1 dalyje tvirtinto draudimo taikymo sritį, jei ir tiek, kiek ši veikla yra ekonominė, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateiks teismas.

Parašai.

(*1) Proceso kalba: ispanų.